

РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СУСПІЛЬНОГО ВИРОБНИЦТВА

студент гр. ЕД-71 Козубенко К. І.

Ефективність використання природних ресурсів суспільним виробництвом оцінюється інтенсивністю природокористування, що визначається збільшенням кількості кінцевої корисної продукції на одиницю залученого у виробництво конкретного або інтегрального ресурсу або питомими капіталовкладеннями на відтворення цих ресурсів. Для всіх ланок сучасного виробництва характерні два основних напрямки підвищення ефективності: зростання виробництва продукції, необхідної для задоволення потреб на основі підвищення фондо-, електро- й енергооснащеності праці, що призводить до економії живої праці; ресурсозбереження, тобто раціональне використання матеріальних, трудових і грошових ресурсів на базі застосування ресурсозберігаючих техніки і технології, удосконалення організації виробництва і праці. З огляду на зростаючі темпи виснаження природних ресурсів, поступове залучення до виробництва ресурсів гіршої якості, накопичення відходів та глобалізацію екологічних проблем, на наш погляд, більш перспективним напрямком підвищення ефективності суспільного виробництва з урахуванням екологічного фактора є саме ресурсозберігаюча діяльність. Реалізація концепції ресурсозбереження передбачає комплексний підхід, органічне сполучення технологічних, економічних і соціальних напрямків інтенсифікації використання ресурсів.

Основні стратегічні напрями сучасного ресурсозбереження, реалізовані у рамках національних економік, можуть бути зведені до таких: комплексне використання мінерально-сировинних і паливних ресурсів; впровадження ресурсозберігаючої техніки і технології; широке використання в галузях переробної промисловості вторинної сировини; стабілізація земельного фонду, відновлення родючості землі, рекультивация відпрацьованих кар'єрів тощо; ефективне регулювання лісокористування, підтримання продуктивності лісів, активне лісовідновлення; збереження рекреаційних ресурсів при розміщенні нових промислових об'єктів. На мікроекономічному рівні основними напрямками ресурсозбереження є: вдосконалення технологічних процесів; вдосконалення конструкцій, режимів експлуатації устаткування; зниження прямих втрат паливно-енергетичних та інших виробничих ресурсів; структурні зміни у технології та організації виробництва; поліпшення якості використовуваних палива й енергії, інших виробничих ресурсів; організаційно-технічні заходи з економії та раціонального споживання ресурсів.

Науковий керівник: проф. Сотник І. М.